

Reformatie Nieuws

Jaargang 28, 2

Het kruis, een
levensreddend denkbeeld

Inhoud

Het kruis, een levensreddend denkbeeld 3

De verklaring, gebaseerd op Johannes 3:16 4

De aanneming/adoptie 8

De kracht van het kruis 15

Ter Nagedachtenis 19

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Refomatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Het kruis, een levensreddend denkbeeld

Jezus Christus is de Schepper, gekleed in menselijk vlees. 'In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is...En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid' (Johannes 1:1-3, 14).

Door liefde daalde het Woord, dat het universum tot bestaan sprak, neer tot onze nederige menselijke staat om ons te verheffen en ons opnieuw te maken, ons te herstellen, naar het beeld van God. We worden gesterkt om los te komen van de verdorven vorm van deze gevallen wereld om verbazingwekkend veranderd te worden, in staat om zoals Hij te worden in karakter, terug naar de manier waarop we oorspronkelijk bedoeld waren te zijn.

'Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen' (Efeze 2:10).

Jezus 'Hij heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis van een dienstknecht aangenomen hebbende, en is de mensen gelijk geworden. En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, de dood des kruises' (Filippensen 2:7-8).

Toen Christus Zichzelf onderwierp om geslagen, geselsd en gekruisigd te worden aan een houten kruis om de prijs te betalen voor onze verkeerdheden, openbaarde Hij de kracht van een enorme, onbaatzuchtige liefde, die zijn weerga niet kent. 'Want Christus, toen wij nog krachteloos waren, is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven. Want nauwelijks zal iemand voor een rechtvaardige sterven; want ook voor de goede zal mogelijk iemand ook bestaan te sterven. Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren' (Romeinen 5:6-8).

"Het kruis van Golgotha doet een beroep op kracht en biedt een reden, waarom we Christus nu moeten liefhebben, en waarom we Hem in alles op de eerste plaats, de beste en de laatste moeten beschouwen. We moeten onze passende plaats in nederig berouw innemen

aan de voet van het kruis. We kunnen de lessen van zachtmoedigheid en nederigheid van geest leren, als we de berg Golgotha beklimmen en, kijkend naar het kruis, onze Heiland in doodsangst zien, de Zoon van God stervende, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen. Aanschouw Hem, die met één woord legioenen engelen tot Zijn hulp kon roepen, een onderwerp van scherts en vrolijkheid, van smaad en haat. Hij geeft Zichzelf als een offer voor de zonde. Toen Hij werd beschimpt, dreigde Hij niet; toen Hij vals beschuldigd werd, deed Hij Zijn mond niet open. Hij bidt aan het kruis voor Zijn moordenaars. Hij sterft voor hen. Hij betaalt een oneindige prijs voor elk van hen. Hij wilde niet iemand verliezen, die Hij voor zo'n hoge prijs heeft gekocht. Hij geeft zich over om zonder morren geslagen en geselsd te worden. En dit niet klagende slachtoffer is de Zoon van God. Zijn troon is van eeuwigheid, en Zijn koninkrijk zal geen einde hebben... Kijk, o kijk naar het kruis van Golgotha; aanschouw het koninklijke slachtoffer, dat voor uw rekening lijdt...

De Zoon van God werd ter wille van ons verworpen en veracht. Kunt u, in het volle zicht van het kruis, met het oog van het geloof het lijden van Christus aanschouwend, uw verhaal vertellen, van leed, uw beproevingen? Kunt u de wraak van uw vijanden in uw hart koesteren, terwijl het gebed van Christus van Zijn bleke en trillende lippen komt voor Zijn lasteraars, Zijn moordenaars, 'En Jezus zeide: Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen' (Lukas 23:34)?" –*That I May Know Him*, blz. 65.

Iedereen heeft tegenwoordig problemen, wij allemaal. Het lijkt erop, dat iedereen worstelt om te overleven. Maar één blik op de betekenis van het kruis van Golgotha helpt ons om alles in verhouding te zien. 'Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft' (1 Johannes 3:1)! De overvloedige liefde van Jezus als het offerlam, het Lam van God, is inderdaad onmetelijk.

Dus, in dit nummer van de Reformatie Nieuws, sluit u zich alstublieft bij ons aan, terwijl we kijken naar enkele van de verschillende aspecten van dat goddelijke offer, genietend van de glorieuze hoop, die het brengt aan allen, die hun hart willen openen om het te ontvangen.

De verklaring, gebaseerd op Johannes 3:16

door Bethany Muresan

‘Want also lief heeft God...’ Dit is een ontzagwekkende liefde, een liefde die onbegrijpelijk is voor de menselijke geest. Het was deze liefde, die verder keek dan de ondankbaarheid en zondigheid van de mensheid. Liefde sterker dan de dood bracht hoop in een wereld, die haar Schepper had bespot en uitgelachen. Het was deze liefde, die de weg bood om aan de zonde te ontsnappen. We hebben het over een liefde, die volmaakt, onbaatzuchtig en compleet is.

Het christendom verschilt van alle andere religies, doordat de God, die we aanbidden, een God is, die van ons houdt. Natuurlijk zijn er vele andere redenen, waarom we de Almachtige, de Almachtige Schepper erkennen en aanbidden. Maar laten we nu alleen kijken naar het aspect van Zijn karakter van liefde.

In de wereld vinden we veel verschillende geloofssystemen. Veel religies erkennen het bestaan van een superieur wezen. In feite worden er veel verschillende zogenaamde goden aanbeden. Sommige van deze goden worden als wijs beschouwd, andere als machtig, enz. Kenmerken waarvan we weten, dat ze eigenschappen van de enige ware God zijn, worden dus vaak aan deze valse goden toegeschreven. Maar er is een onderscheid. Geen van deze andere ‘goden’ vernederde zich namens de mensheid op het punt van de dood, simpelweg op grond van Zijn verreikende liefde voor mensen, die het niet verdienen. In plaats van ons te vragen om omhoog te reiken, wat we absoluut niet zouden kunnen doen, “komt de God van de Bijbel naar ons zoeken, neemt het menselijke vlees aan in de persoon van Jezus om ons te volgen (zie Johannes 1:14), en biedt ons de mogelijkheid om weer een verbinding met hem aan te gaan.” –Paul Borthwick: *Mission 3:16: God’s One-Verse Invitation to Love the World*, blz. 19, Intervarsity Press, 2020.

Johannes 3:16 is de basis voor de hele Bijbelse beschrijving en is misschien wel een van de beroemdste en meest geciteerde Bijbelverzen. Het is het soort vers, dat mensen als een bumpersticker of op een T-shirt zullen plakken om te laten zien, dat ze het christendom belijden. Zelfs voor degenen, die in hun leven niet veel Bijbelverzen uit het hoofd hebben geleerd, zal Johannes 3:16 bekend voorkomen bij iedereen, die ook maar terloops met het geloof in aanraking is gekomen. Dit vers “wordt wel de Gouden Tekst van de Bijbel” genoemd. –Paul T. Butler: *The Gospel of John*, vol. 1, blz. 111.

Het is als een toespraak in een lift. Het is een samenvatting van alles wat u moet weten, maar net genoeg om u naar meer te laten graven.

In Johannes 3 begint het gesprek tussen Jezus en Nikodémus. “Nikodémus was tot de Here gekomen met de gedachte met Hem in discussie te kunnen treden, maar Jezus legde de grondslag van de beginselen der waarheid bloot.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 133.

We vinden de verklaring van Gods liefde (Johannes 3:16) in dit gesprek verstopt. Hier vinden we het doel van het leven en sterven van Christus op aarde gedefinieerd als de grootst mogelijke uitdrukking van Gods oneindige liefde.

GOD DIE ZICH MET ONS BEZIG HOUDT

Johannes 3:16 opent met “God” als onderwerp, die op het punt staat iets te doen. Nikodémus kende de Schriften en had geprobeerd Gods wil te doen. Maar begreep hij werkelijk het karakter van God? Begrijpen wij het karakter van God?

God is Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd. Het is niet alleen een Nieuwtestamenteisch concept, dat God kwam om de verlorenen te redden. Door de hele Schrift

heen vinden we, dat God ons heeft gezocht. In Matthéüs 21 vinden we de analogie van boodschappers, die naar de boosaardige huurders werden gestuurd. Pas na verschillende pogingen stuurde de eigenaar van de wijngaard uiteindelijk zijn zoon. Het is duidelijk, dat Christus moest komen en sterven, aangezien geen enkele andere lofprijs voldoende zou zijn geweest. Wat we hieruit echter kunnen zien, is dat Gods neerbuigendheid om de mensheid te ontmoeten niet beperkt was tot de tijd, dat Christus op aarde wandelde.

Als we helemaal teruggaan naar Genesis, onmiddellijk na de zonde, in Genesis 3:9, zien we dat 'de Heere God Adam riep en tot hem zeide: Waar zijt gij?' God weet alles. "Hij wist duidelijk waar ze waren, maar Hij wilde, dat zij wisten, dat Hij naar hen op zoek was, ondanks hun rebellie, afwijzing en ongehoorzaamheid." –Paul Borthwick: *Mission 3:16: God's One-Verse Invitation to Love the World*, blz. 20.

Gods verlangen om de hand te reiken naar verloren mensen wordt ook getoond in Lukas 15 door de gelijkenis van het verloren schaap, de verloren munt en de verloren zoon. In alle drie gevallen wordt God afgebeeld als op zoek naar dat wat verloren was. In de gelijkenis van het verloren schaap gaat de herder op zoek naar het verdwaalde schaap. In de gelijkenis van de verloren munt werd het huis ijverig geveegd. In beide gevallen maakte het verloren voorwerp geen stappen om terug te keren, dat kon niet. Zelfs in het verhaal van de verloren zoon wachtte de vader gewoon op zijn terugkeer, zodat hij hem met een liefdevolle omhelzing kon verwelkomen. Het was de kennis van de liefde van de vader, die de zoon naar huis bracht.

'Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad heeft' (1 Johannes 4:19).

ZO GELIEFD!

Hij hield niet alleen van ons. Er staat, dat God zo liefhad. Kunt u 'begrijpen ... wat is de breedte en lengte en diepte en hoogte; en bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat' (Efeze 3:18-19)? U wordt zo geliefd.

Deze liefde wordt niet alleen getoond aan degenen, die de belofte van redding aanvaarden. "De liefde Gods omvat de gehele mensheid." –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2*, blz. 536. Vanwege Gods geschenk door Christus aan te bieden, blijft de wereld bestaan. Baby's worden elke dag geboren en genieten van eten, zonneschijn, lucht, enz. Genade wordt aan iedereen geschonken, ongeacht of ze ervoor kiezen de goddelijke Gever te erkennen of niet. "Door die ene gave worden alle andere gaven aan de mens geschonken. Elke dag ontvangt heel de wereld Gods zegeningen." –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 184.

De taak van Christus hier op aarde werd ingegeven door liefde. Johannes 3:17 vertelt ons: 'Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou; maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden'. God heeft Christus niet gezonden om ons te veroordelen. Nee, we waren al veroordeeld. 'Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren' (Romeinen 5:8).

Zijn liefde stopt daar niet. De dood van Christus toont, dat liefde een blijvend aspect van Gods karakter is. "Leven noch dood, hoogte noch diepte kunnen ons scheiden van de liefde Gods, die in Christus Jezus is. Niet omdat we ons aan Hem vastklemmen, maar omdat Hij ons vasthoudt." –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 403.

DE WERELD, IEDEREEN!

Bedenk, dat Jezus in Johannes 3 met Nicodémus sprak. Helaas had het Joodse volk van die tijd de neiging te denken, dat Gods liefde alleen voor hen was en niemand buiten hun groep. Ze beschouwden zichzelf als het "uitverkoren" volk en voelden zich superieur aan de heidense naties, die hun land omringden en vaak zelfs bezetten. Misschien kwam dit voor Nicodémus als een verrassing. God hield niet alleen van hem en zijn volk, Gods liefde reikte verder dan de hele wereld.

Elk menselijk wezen, dat ooit heeft geleefd, is opgenomen in deze verklaring van Gods liefde. Niemand is buitengesloten. Dit geschenk is aan iedereen gericht.

Laten we even kijken naar enkele Oudtestamentische passages, die de alomvattendheid van de uitnodiging benadrukken:

Genesis 12:3, God beloofde Abraham, 'in u **zullen alle geslachten van het aardrijk** gezegend worden'. Niet alleen zou de zegen zijn voor zijn nakomelingen, maar ook voor alle families die zouden bestaan.

Jesaja 49:6: 'Ik heb u ook gegeven tot een Licht der heidenen, om **Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde**'.

Psalm 96:3 instrueert ons: 'Vertelt onder de heidenen Zijn eer, onder **alle volkeren** Zijn wonderen'.

De "wereld" waarnaar in Johannes 3:16 wordt verwezen, is een mondiale, interculturele, multi-etnische wereld. Het is een wereld vol mensen met verschillende achtergronden en ervaringen. Maar ze hebben allemaal één ding gemeen: 'Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods' (Romeinen 3:23). Daarom hebben allen een Verlosser nodig.

"Deze kleine wereld was het toneel van de vleeswording en het lijden van de Zoon van God. Christus ging niet naar de niet-gevallen werelden, maar Hij kwam naar deze wereld, die lag onder de vloed der zonde. Het vooruitzicht was niet gunstig maar zeer ontmoedigend." –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2*, blz. 427-428.

Maar de belofte was er: 'Hij zal niet verdonkerd worden, en Hij zal niet verbroken worden, totdat Hij het recht **op aarde** zal hebben besteld; en de eilanden zullen op Zijn leer wachten' (Jesaja 42:4).

God had heel gemakkelijk deze wereld kunnen uitwissen en er klaar mee zijn. Maar dat deed Hij niet. In plaats daarvan achtte Hij het gepast om er de verklaring van Zijn goedheid van te maken, de ontvanger van de grootste Gave die liefde ooit kon schenken.

Hoeveel mensen in de "wereld" die "God zo liefhad" hebben nog nooit van die liefde gehoord? Als iemand van u hield, zou u het waarschijnlijk willen weten, dat is toch zo? Daarom gaf Christus aan Zijn volgelingen de opdracht om het evangelie aan alle mensen te verkondigen (zie Markus 16:15). Predikt het Evangelie, het Goede Nieuws. Met andere woorden, laat de wereld weten, dat God ook zo van hen hield!

HIJ GAF

Liefde vereist opoffering.

Liefde is niet alleen een woord, niet alleen een gevoel. Om het te kunnen vertrouwen, moet het worden getoond. Het moet worden aangetoond. Het moet belichaamd zijn. Gods liefde toonde zich in een Gave. Niet zomaar een cadeau, o nee! Het was alles. Het was God Zelf. Het was de dood. Het was nodig.

Het was optioneel. Het was een keuze. Het was een offer.

“Het hart van God gaat uit naar Zijn kinderen met een liefde sterker dan de dood. **Toen Hij Zijn Zoon gaf, goot Hij de hele hemel uit in die ene gave.**” –*Schreden naar Christus*, blz. 25.

De Zoon van God onderwierp zichzelf aan een leven van armoede en ellende. Hij koos er niet voor om in deze wereld een koninklijk leven te leiden. Hij nam de gedaante aan van een dienaar. Hij leefde een normale jeugd, geconfronteerd met de beschimpingen van zijn jeugdijaren. Hij onderwierp Zich aan de leiding en instructie van aardse ouders. Hij onderging wrede spot, werd aangevallen door constant gevaar en ervoer zelden ook maar de meest elementaire gemakken van het leven. Hij leed honger. Hij reisde te voet om zielen te dienen of de gekwelden te genezen. Zijn leven was een leven van dienstbaarheid.

“De Heer van leven en heerlijkheid heeft Zijn gemak of plezier niet geraadpleegd, toen Hij Zijn positie van opperbevel verliet om een man van smarten te worden en vertrouwd te raken met leed, schande en dood aanvaardend om de mens te verlossen van de gevolgen van zijn ongehoorzaamheid.” –*Counsels for the Church*, blz. 269.

Christus stierf omringd door misdadigers en werd gemarteld door pijn. Hij nam de zonden van de wereld op Zich en betaalde de prijs voor onze verlossing. Hij werd behandeld, zoals wij verdienen te worden behandeld. ‘Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen, om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen’ (Markus 10:45). “Het offer van Christus ten bate van de mens was een volkomen offer. Aan de voorwaarde tot verzoening was voldaan. Het werk, waarvoor Hij naar deze wereld was gekomen, was volbracht.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 21-22.

God heeft alles gegeven voor u en mij. Wat bent u bereid in ruil daarvoor op te offeren?

“De geest van milddadigheid is de geest des hemels. Deze geest vindt zijn hoogste uiting in het offer van Christus aan het kruis. Om onzentwille gaf de Vader Zijn eniggeboren Zoon; en nadat Christus alles had opgegeven, wat Hij bezat, gaf Hij Zichzelf, opdat mensen zouden worden gered. Het kruis van Golgotha moet voor iedere volgeling van de Heiland een oproep tot vrijgevigheid zijn. De stelregel, die men daar ziet is: geven, geven...”

Aan de andere kant is de geest van zelfzucht de geest van Satan. De stelregel, die in het leven van de wereldlingen geopenbaard wordt, is: nemen, nemen!” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 250-251.

Liefde is niet egoïstisch. Liefde geeft.

DE UNIEKE

“In Zijn Zoon heeft God Zichzelf gegeven om iedereen, die in Hem wil geloven, te redden van de eeuwige ondergang.” –*The Upward Look*, blz. 378.

De King James Version van de Bijbel verwijst naar Jezus als Gods “eniggeboren Zoon”. De term “eniggeboren” betekent niet, dat Hij een begin had (aangezien Hij altijd heeft bestaan), maar verwijst eerder naar Zijn uniek zijn in verband met God en het geschapen universum. **De term “eniggeboren” is een vertaling van het Griekse woord *monogenes*, wat letterlijk “uniek”, “alleen” of “enig in een soort” betekent.** Wat maakt Jezus uniek?

Johannes verklaart, dat Hij ‘het Woord’ is, van nature gelijk aan God en altijd bij Hem (Johannes 1:1). Paulus verwijst naar Hem als ‘het Beeld van de onzienlijke

God’ (Kolossensen 1:15), en Hebreeën verwijst naar Hem als ‘het Afschijnsel van Zijn heerlijkheid en het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid’ (Hebreeën 1:3).

“De Heer Jezus Christus, de goddelijke Zoon van God, bestond vanaf de eeuwigheid, een te onderscheiden Persoon, en toch één met de Vader. Hij was de allesovertreffende heerlijkheid des hemels. Hij was de aanvoerder van de geestelijke wezens. De aanbedende eerbetuiging van de engelen mocht Hij ontvangen als Zijn recht. Hij was gelijk aan God, oneindig en almachtig.” –*Het Geloof, Waardoor Ik Leef*, blz. 46.

Christus was de Schepper, degene door wie de eeuwige Vader alles heeft gemaakt (Johannes 1:3; Efeze 3:9; Kolossensen 1:16; Hebreeën 1:2). Omdat Hij in wezen gelijk is aan God, is Hij zelf-bestaand met een eeuwige levensduur. Hij heeft dezelfde essentie als de rest van de Godheid, almachtig en alwetend. Alle eigenschappen van God zijn ook toe te schrijven aan Jezus. Hun karakter is een en hetzelfde. Jezus moest dit verduidelijken in Johannes 14:9: ‘Jezus zeide tot hem: Ben Ik zo lange tijd met ulieden, en hebt gij Mij niet gekend, Filippus? Die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien; en hoe zegt gij: Toon ons de Vader?’

Door Jezus te aanschouwen, aanschouwen we God Zelf. Als de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is van alle eeuwigheid (Johannes 1:18), was Jezus alleen bekwaam om de Vader in onze wereld te vertegenwoordigen.

‘Want **een Kind is ons geboren**, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouders en men **noemt Zijn naam**: Wonderlijk, Raad, sterke God, **Vader der eeuwigheid**, Vrededorst’ (Jesaja 9:5).

Er was geen andere hoop op eeuwig heil dan, dat Christus (die Eén was met de Vader) namens ons zou sterven. Een persoon kon alleen de straf voor zijn of haar eigen zonde betalen. Zelfs de dood van een engel zou niet voldoende zijn! ‘Ik, Ik ben de Heere, en er is geen Heiland behalve Mij’ (Jesaja 43:11).

Gedurende Zijn hele leven op aarde werd de unieke relatie van Jezus met God in twijfel getrokken (zie Johannes 10:29-33). Pas bij Zijn opstanding uit de dood werd Zijn uniek zijn als de goddelijke Zoon van God in kracht verklaard (Romeinen 1:4). In Handelingen 13:30-33 verkondigde Paulus de opstanding van Jezus door God uit de dood als de volledige vervulling van Psalm 2:7, ‘Ik zal van het besluit verhalen: De Heere heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd.’ ‘Door Deze’, bevestigde Paulus zijn toehoorders, ‘Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Deze u vergeving der zonden verkondigd wordt; En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Deze een ieder, die gelooft, gerechtvaardigd wordt’ (Handelingen 13:38-39).

Jezus Christus is de enige weg naar redding: ‘Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus; Die Zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd’ (1 Timótheüs 2:5-6). “Door Zijn menselijke natuur is Hij met de mensheid verbonden, terwijl Hij door Zijn goddelijke natuur één is met de oneindige God.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 100. ‘Want door Hem hebben wij beiden de toegang door één Geest tot de Vader’ (Efeze 2:18).

‘Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij’ (Johannes 14:6). Er is geen andere weg.

IEDEREEN DIE GELOOFT

Tot nu toe hebben we gezien, dat God ons achtervolgt met volmaakte liefde, die wordt getoond door de gave van Zijn Zoon. De volgende vraag is: wat is onze rol? Tot nu toe is er geen actie van onze kant geweest. God toonde de liefde. God betaalde de prijs. Wij hebben niets van Zijn goedheid verdiend.

Johannes 3:16 vertelt ons: 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.' God deed dit allemaal, zodat wij een kans zouden krijgen. De voorwaarde is, dat we geloven. Wie gelooft, ontvangt. 'En hij geloofde in de Heere; en Hij rekende het hem tot gerechtigheid' (Genesis 15:6).

Geloven is de eerste voorwaarde voor eeuwige verlossing. Geloven is een actiewerkwoord. Het zet een nieuw leven in Christus in beweging. Als gevolg van ons geloof nodigt God ons uit om ons bij Zijn familie aan te sluiten door middel van de doop, een symbool van de reiniging die Hij ons van zonde heeft gegeven. 'Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden' (Markus 16:16).

Maar daarblijft het niet bij. 'Maar zovelen Hemaangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn naam geloven' (Johannes 1:12).

Hij zal macht geven. Hij zal in u werken en uw leven veranderen. En u zult de veranderingen aannemen, die Hij van u vraagt, omdat u *gelooft*, dat Hij weet wat het beste is.

- ☐ Geloof. Geloof in de Heer met heel uw hart.
- ☐ Ontvangen. Ontvang Christus als uw persoonlijke Verlosser.
- ☐ Leef. Wandel in de nieuwheid van het leven.

"Zij, die Christus aan Zijn woord houden en hun ziel aan Zijn hoede overgeven, hun leven aan Zijn voorschriften, zullen vrede en rust vinden." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 281.

U ZULT NIET OMKOMEN!

Een negatief antwoord op de uitnodiging om in Jezus te geloven heeft een eeuwig gevolg: definitieve verdoemenis in het oordeel. We hebben een keuze. U kunt ervoor kiezen om te geloven of niet te geloven, u kunt ervoor kiezen om het aanbod van vergeving door Christus aan te nemen of niet. De Heer wil niemand veroordelen. 'De Heere ... wil niet, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen' (2 Petrus 3:9). Maar Hij zal niet dwingen. Zijn liefde is edelmoedig. We moeten het van ganser harte aannemen, wil het doeltreffend zijn voor onze redding.

Deze zin in het vers herinnert ons eraan, dat we zonder Christus voorbestemd waren om verloren te gaan. Allen, die de smeekbeden van genade niet aannemen, moeten hun laatste oordeel ondergaan, om te komen in de poel van vuur en de eeuwige dood te ervaren. 'Want de bezoldiging van de zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere' (Romeinen 6:23).

EEUWIG LEVEN

Als we geloven en aannemen, ruilt Christus de dood in voor het leven. In plaats van om te komen, wordt u uitgenodigd om voor altijd bij Hem te leven. "O wat een liefde, wat een weergaloze liefde! Gevallen menselijke wezens kunnen zo nauw met Christus verenigd worden, dat ze met Hem verheerlijkt worden." –*Our Father cares*, blz. 238.

De belofte van leven na de dood biedt hoop aan een hopeloze wereld. Maar eeuwig leven betekent meer dan dat alleen. Het begint hier en nu. 'En dit is het eeuwige

leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt' (Johannes 17:3). "Met andere woorden, het eeuwige leven begint, wanneer we een persoonlijke verbinding met God aangaan door Jezus Christus." –*Paul Borthwick: Mission 3:16: God's One-Verse Invitation to Love the World*, blz. 89.

"Daar wij door Jezus de rust binnengaan, begint de hemel hier reeds. We geven gehoor aan Zijn uitnodiging: 'Komt, leer van Mij', en door zo te komen, maken wij een begin met het eeuwige leven. De hemel is een voortdurend tot God naderen door Christus." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 281.

Eeuwig leven betekent leven met Christus, bezielend worden door Zijn kracht, Zijn leiding volgen. Eeuwig leven betekent wandelen met God, zoals Henoch deed, zo dichtbij dat God het niet kon laten hem niet mee naar de hemel te nemen. Eeuwig leven betekent een leven met een doel, een leven van geluk en vervulling. Het eeuwige leven aannemen betekent Gods liefde omarmen in alle facetten van uw leven.

En natuurlijk is er het voordeel om naar de hemel te gaan en eeuwig te leven. De hemel is goedkoop genoeg. De prijs is betaald. Zult u geloven?

Eeuwig leven ontvangen is meer dan gewoon nooit sterven. Het is in de hemel zijn, wonend in de woningen, waarvoor Christus is heengegaan om deze voor te bereiden voor Zijn kinderen. Het is voor altijd met Jezus zijn. En het zal beter zijn dan u zich maar kunt voorstellen. 'Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen God bereid heeft voor hen, die Hem liefhebben' (1 Korinthe 2:9).

"O, wat een liefde! Wat een wonderlijke liefde! De meest verheven taal kan de heerlijkheid van de hemel niet beschrijven, noch de weergaloze diepten van de liefde van een Verlosser." –*Spiritual Gifts*, vol. 1, blz. 210.

Denk hierover na

"Niets is zo verheffend en stimulerend als een studie van de grote thema's, die ons eeuwig leven betreffen." –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 447.

We hebben kort naar dit ene vers gekeken: Johannes 3:16. God wil dit verstoren tot een werkelijkheid maken in uw leven. Er valt nog veel meer te leren over Zijn liefde, Zijn offer en Zijn plan voor uw verbinding met Hem. Ik moedig u aan om het eeuwige leven te verkennen door Gods liefde voor uzelf te ervaren.

"Wanneer we Christus beschouwen, vertoeven we op de oever van een onmetelijke liefde. We trachten van deze liefde te spreken, maar woorden schieten te kort. We overdenken Zijn leven op aarde, het offer dat Hij voor ons bracht. Zijn werk in de hemel als onze Middelaar en de woningen, die Hij bereidt voor hen, die Hem liefhebben, en we kunnen slechts uitroepen: O, hoogte en diepte van de liefde van Christus! 'Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden'. 'Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden' (1 Johannes 4:10; 3:1).

In iedere ware discipel brandt deze liefde als een heilig vuur op het altaar van het hart. Het was op de aarde, dat de liefde Gods door Christus werd geopenbaard. En op de aarde moeten Zijn kinderen door een onberispelijke levenswandel deze liefde weerkaatsen." –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 247.

De aanneming/adoptie

door Barbara Montrose

EEN HARTVERWARMEND PROCES

We hebben allemaal gehoord, hoe sommige adopties plaatsvinden in deze wereld. Tragisch genoeg kan een verlaten baby of kind voor de deur van een weeshuis zijn achtergelaten. Soms is het zelfs op een plek die veel minder veilig is, totdat ze uiteindelijk werden geadopteerd. Hoe dan ook, de kleine kan de wanhoop van de situatie niet bevatten, en misschien zelfs niet eens volledig begrijpen in latere jaren. Uiteindelijk, wanneer hij of zij volwassen is, realiseert hij of zij zich misschien niet eens, hoe vreselijk het leven waarschijnlijk zou zijn geweest zonder het wonder, dat hij of zij uiteindelijk was geadopteerd door iemand, die om hem geeft.

Geadopteerde kinderen worden meestal gekozen door zelfverloochenende adoptieouders, die doorgaans enorme sommen geld moeten betalen, lange, emotionele wachttijden doormaken en veel teleurstellingen ervaren, en de halve wereld rondreizen om één weeskind op te halen. Vóór de adoptie hebben de meeste van deze kinderen nooit de kans gehad om een hechte band met hun biologische ouders op te bouwen. In het weeshuis moesten ze vaak met tientallen andere kinderen wedijveren om de vluchtige genegenheid van een ingehuurde, misschien overbelaste verzorger. Het adoptieproces is dus een echt werk van overvloedige liefde.

WAT MET VELEN VAN ONS NU?

Hebt u soms het gevoel, dat u een wees bent? Er zijn momenten in het leven, dat we een beetje proeven van, hoe het voelt, als niemand echt begrijpt wat we doormaken. Niemand is aanwezig op een cruciaal moment. Het lijkt, alsof niemand om u heen geestelijk ingesteld is met enige vorm van diepe, oprechte liefde voor God. U voelt zich alleen en tot op zekere hoogte verlaten. De psalmist beschrijft treffend de diepe, ultieme eenzaamheid van de menselijke toestand in zijn gebed tot zijn Schepper: 'Wie heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde!' (Psalm 73:25).

De eenzaamheid lijkt nog scherper, wanneer omringd door luchtige, sarcastische personen die de spot drijven met de ernst.

"Niets kan ernstige indrukken en goede verlangens doeltreffender voorkomen of uitbannen dan omgang met ijdele, zorgeloze en verdorven mensen. Welke aantrekkingskracht zulke personen ook mogen hebben door hun humor, sarcasme en plezier, het feit dat ze religie

lichtvaardig en onverschillig behandelen, is voldoende reden om niet met hen geassocieerd te worden. Hoe meer ze in andere opzichten betrokken zijn, des te meer moet hun invloed als metgezellen worden gevreesd, omdat ze zich op een ongodsdienstig leven met zo veel gevaarlijke attracties werpen." – *Testimonies for the Church*, vol. 3, blz. 126.

Gevaarlijke attracties! Wat zijn de gevaarlijke attracties, die de vijand van uw ziel voor uw ogen laat bungelen om u te verlokken? Uw hemelse Vader wilt u wegtrekken van al dat afval. Christus sprak over de aantrekkingskracht van Zijn verhevenheid aan het kruis voor onze zonden met de woorden: 'Nu is het oordeel dezer wereld, nu zal de overste dezer wereld geworpen worden. En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken' (Johannes 12:31-32). Als we dit trekken niet weerstaan, zullen we een grotere zegen hebben, dan we ooit voor mogelijk hadden gehouden. 'Want gij hebt niet ontvangen de Geest der dienstbaarheid weer tot vreze, maar gij hebt ontvangen de Geest der aanneming tot kinderen, door wie wij roepen: Abba, Vader! Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; indien wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden' (Romeinen 8:15-17).

VERLOSSING EN AANNEMING

'Daarom gaat uit het midden weg van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan, wat onrein is, en Ik zal u aannemen. En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige' (2 Korinthe 6:17-18). Wat een voorrecht en eer is het om een aangenomen zoon of dochter te worden, die in een geweldig gezin wordt gebracht!

'Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus (uit genade zijt gij zalig geworden). En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in de hemel in Christus Jezus. Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen de uitnemende rijkdom van Zijn genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus. Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave. Niet uit de werken, opdat

niemand roeme. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen' (Efeze 2:4-10).

Jezus Christus, 'Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt; en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. **Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden**, namelijk die in Zijn naam geloven. Die niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren zijn' (Johannes 1:10-13).

Kracht om echt iets te worden! Hoe is een zoon van God? Wanneer een kind wordt aangenomen in een gezin, zijn er veel aanpassingen, die moeten gebeuren, zelfs als het kind als baby wordt aangenomen. De erfelijke neigingen zijn niet vergelijkbaar met die van de ouders, dus het kind leert zich aan te passen (ja, dat is 'aanpassen' in plaats van 'aannemen'). Leren we ons **aan te passen** aan de wegen van Degene, die ons zo genadig heeft **aangenomen**?

'Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees te leven. Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen van het lichaam doodt, zo zult gij leven. Want zovelen als **er door de Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods**' (Romeinen 8:12-14). Wordt u geleid door Zijn Geest? Zonder dit heeft de rest geen zin. De Geest van God wordt geopenbaard door de ervaring van Christus aan het kruis van Golgotha.

"Het kruis van Golgotha is een oproep en zal tenslotte alle aardse en duivelse macht teniet doen. In het kruis komen alle invloeden samen en daar gaan alle invloeden van uit. Het is het centrale punt van aantrekking; want aan dat kruis heeft Christus Zijn leven gegeven voor het mensdom. Het offer werd gebracht met de bedoeling de mens zijn oorspronkelijke volmaaktheid terug te geven. Ja, meer nog, het werd gebracht om in hem een algehele karakterverandering tot stand te brengen, door hem meer dan overwinnaar te maken." –*Bijbelcommentaar*, blz. 533.

NIET ALLEEN EEN KIND, EEN KLANT!

"Gods beschikkingen en schenkingen ten onze gunste zijn onbeperkt. De troon der genade neemt daar in wel de meest vooraanstaande plaats in, omdat daarop Degene zit, Die ons toestaat Hem Vader te noemen. Maar God achtte het beginsel der zaligheid niet volledig, omdat daarin enkel Zijn eigen liefde was bevestigd. Door Zijn beschikking heeft Hij aan Zijn altaar een Pleiter toegevoegd, bekleed met onze natuur. Als onze Middelaar is het Zijn taak ons voor te stellen aan God als Zijn zonen en dochteren. Christus bemiddelt ten gunste van hen, die Hem hebben aangenomen. Aan hen verleent Hij macht, dankzij Zijn persoonlijke verdiensten, leden te worden van het Koninklijke gezin, kinderen van de hemelse Koning. En de Vader toont Zijn oneindige liefde voor Christus, Die ons kocht met Zijn bloed, door de vrienden van Christus als Zijn vrienden te ontvangen en te verwelkomen. Hij is voldaan over de gedane verzoening. Hij is verheerlijkt door de vleeswording, het leven, de dood en het middelaarschap van Zijn Zoon.

Zo gauw als het kind van God de genadetroon nadert, wordt het de beschermeling van de grote Pleiter. Bij zijn eerste uiting van berouw en bede om vergiffenis maakt Christus zijn geval tot het Zijne en brengt de smeekbede voor de Vader als Zijn persoonlijk verzoek." –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen* 3, blz. 27.

HOE ZIT HET MET DE ZOGENAAMDE KLEINE DINGEN?

We gaan er vaak van uit, dat de kleine dingen in ons leven er niet veel toe doen. "Maak je geen zorgen over de kleine dingen", zeggen mensen. Natuurlijk, soms hebben we allemaal de neiging om het belang te overschatten van details, die op zich onbelangrijk kunnen zijn. Maar aan de andere kant moeten we ons ook realiseren, dat in een simpele kwestie als het eten van de verboden vrucht, wat misschien leek op een klein incident van ongehoorzaamheid van de kant van onze eerste ouders, de sluizen van ellende op een hele planeet opende. Ja, kleine dingen doen er inderdaad toe, in het bijzonder die, die kenmerkend zijn van onze liefde, trouw en waardering jegens onze Heer en Meester, die ons genadig heeft aangenomen in Zijn grote barmhartigheid. De geest van rebellie in kleine dingen maakt de weg vrij voor grote overtredingen in grote dingen. Hoe gebeurt dit?

De inspiratie legt uit: "Wie in zeer weinig onrechtvaardig is, is ook in veel onrechtvaardig." Door ontrouw in zelfs de kleinste dingen, berooft de mens zijn Maker van de dienst, waarop Hij recht heeft. Deze ontrouw valt op hem terug. Hij laat na de genade, kracht en sterkte van karakter te bezitten, die hij had kunnen hebben door een onvoorwaardelijke overgave aan God. Los van Christus staat hij bloot aan Satans verzoeking en maakt hij fouten in het werk van zijn Meester. Omdat hij zich in kleine dingen niet door de juiste beginselen laat leiden, schiet hij tekort om God te gehoorzamen in de grote dingen, die hij beschouwt als zijn bijzondere taak. De gebreken, gekoesterd in de kleine dingen van het leven, worden zichtbaar in belangrijker zaken. Hij handelt op grond van de beginselen, waaraan hij zich heeft gewend. Deze daden, die steeds terugkeren, vormen gewoonten. Gewoonten vormen het karakter en door het karakter wordt onze bestemming voor tijd en eeuwigheid bepaald." –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 218-219.

"Door de kracht van Christus hebben mannen en vrouwen de ketens van zondige gewoontes verbroken. Zij hebben de zelfzucht afgezworen. Wereldse mensen zijn eerbiedig geworden, dronkaards nuchter, losbollen rein. Zielen, die de gelijkenis van Satan hebben gedragen, zijn veranderd naar het beeld van God." –*Geest, Karakter en Persoonlijkheid*, blz. 632-633.

NIET ALLEEN EEN KIND, EEN ERFGENAAM!

Gelovigen in Jezus worden verklaard zowel "zonen" als "erfgenamen" te zijn. Paulus zegt: 'En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus, ... opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden' (Romeinen 8:17). Maar 'Want het schepsel, als met opgestoken hoofde, verwacht de openbaring van de kinderen Gods' (Romeinen 8:19), '... verwachtende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam' (Romeinen 8:23), als we tot onze volledige staat als zonen komen. 'Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordeneerd, het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, op dat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broeders' (Romeinen 8:29). Voorkennis komt voor voorbestemming (verordineren) en voorbestemming voor vervulling. 'En die Hij te voren verordeneerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd

heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt' (Romeinen 8:30).

Ons is verzekerd: 'En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen' (Galaten 3:29). Houd echter in gedachten, dat 'Doch ik zeg, zo lange tijd als de erfgenaam een kind is, zo verschilt hij niets van een dienstknecht, hoewel hij een heer is van alles' (Galaten 4:1). 'Maar hij is onder voogden en verzorgers, tot de tijd door de vader te voren gesteld' (Galaten 4:2). Hij komt eigenlijk nog niet tot zijn erfenis, totdat hij meerderjarig is. Dus, elk kind van God is een 'zoon', en een erfgenaam van God door Christus' (Galaten 4:7). Wij zijn 'erfgenamen van de zaligheid', 'erfgenamen van de belofte', 'erfgenamen van het Koninkrijk; hetwelk Hij belooft aan hen, die Hem liefhebben' (Hebreeën 1:14; 6:17; Jacobus 2:5), om 'erfgenamen zouden worden naar de hoop van het eeuwige leven' (Titus 3:7).

ECHTE ZONEN EN DOCHTERS VAN GOD

"Zij, die zonen van God zijn, zullen Christus in hun karakter vertegenwoordigen. Hun werken zullen aangenaam zijn door de oneindige tederheid, het medeleven, de liefde en reinheid van Gods Zoon. En hoe vollediger verstand en hart worden overgegeven aan de Heilige Geest, des te rijker zal de geur van onze gaven voor Hem zijn." –*Bijbelcommentaar*, blz. 559.

"God roept op tot afscheiding van de wereld. Zult u gehoorzamen? Zult u uit hun midden komen en zich afscheiden en onderscheiden van hen blijven? 'Want welke gemeenschap heeft rechtvaardigheid met onrechtvaardigheid? En welke verbinding heeft licht met duisternis?' U kunt zich niet vermengen met wereldlingen, deelhebben aan hun geest en hun voorbeeld volgen en tegelijkertijd een kind van God zijn. De Schepper van het universum spreekt u aan als een liefhebbende Vader. Als u zich in uw genegenheid afscheidt van de wereld en vrij blijft van haar besmetting, en ontsnapt aan de verdorvenheid, die in de wereld is door lust, zal God uw Vader zijn, zal Hij u opnemen in Zijn gezin en zult u Zijn erfgenaam zijn. In plaats van de wereld zal Hij u, voor een leven van gehoorzaamheid, het koninkrijk der hemelen geven. Hij zal u een eeuwig gewicht van heerlijkheid geven en een leven dat even duurzaam is als de eeuwigheid.

Uw hemelse Vader stelt voor u tot lid van de koninklijke familie te maken, opdat u door Zijn buitengewoon grote en kostbare beloften een deelgenoot kan zijn van de goddelijke natuur, ontkomen aan de verdorvenheid, die door lust in de wereld heerst.

Hoe meer u deelneemt aan het karakter van de zuivere, zondeloze engelen en van Christus, uw Verlosser, des te levendiger zult u de indruk van het goddelijke dragen en des te vager zal de gelijkenis met de wereld zijn.

De wereld en Christus zijn verschillend, omdat de wereld niet in eenheid met Christus wil zijn. De wereld zal ook verschillen met de volgelingen van Christus. In het gebed van onze Heiland tot Zijn Vader zegt Hij: "Ik heb hun Uw woord gegeven; en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn, net zoals Ik niet van de wereld ben". –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 44.

Het geeft onze hemelse Vader grote vreugde om ons deze geweldige kans te geven. Zullen we niet in enorme dankbaarheid reageren?

EEN OPROEP TOT ONS HART

De Inspiratie richt het volgende tot velen, die belijden volgelingen van Christus te zijn: "Uw roeping is een hoge, een verheven roeping om God te verheerlijken in uw lichaam en geest, die de Zijne zijn. U moet uzelf niet meten aan anderen. Het woord van God heeft u een feilloos patroon gepresenteerd, een foutloos voorbeeld. U hebt het kruis gevreesd. Het is een onhandig instrument om op te tillen, en omdat het bedekt is met verwijten en schaamte, hebt U het gemeden". –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 45.

"Zo iemand achter Mij wil komen", zei Jezus, 'die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis dagelijks op, en volge Mij' (Lukas 9:23). Laten we de Heiland volgen in Zijn eenvoud en zelfverloochening. Laten we de Man van Golgotha verheffen door woord en door heilig te leven. De Heiland komt heel dicht bij hen, die zich aan God wijden. Als er ooit een tijd was, dat we de werking van de Geest van God in ons hart en leven nodig hadden, dan is het nu. Laten we deze goddelijke kracht aangrijpen voor sterkte om een leven van heiligheid en zelfovergave te leiden." –*Counsels on Health*, blz. 139-140.

door Etienne Lombard

‘VolgMij’

INLEIDING

In het Nieuwe Testament kunnen we 19 keer lezen, dat Jezus 19 keer rechtstreeks verschillende mensen oproep om Hem te volgen. De meer specifieke oproep om hun kruis op te nemen en Hem te volgen komt 4 keer voor in de 4 evangeliën. ‘En tot Zich geroepen hebbende de schare met Zijn discipelen, zeide Hij tot hen: Zo wie achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volg Mij’ (Markus 8:34). Als we echter door de hele geschiedenis heen gaan, kunnen we zien, dat deze oproep vele vormen aanneemt. Sinds de grote opstand in de hemel, waar Lucifer en zijn engelen in opstand kwamen tegen God, heel de weg naar beneden tot nu toe, kunnen we Gods oproep horen: ‘Volg Mij’.

DE RIJKE JONGE OVERSTE

Matthéüs en Markus vertellen het verhaal van de rijke jongeman. Lukas noemt hem de rijke jonge overste. Hoewel er niet veel details over zijn achtergrond worden verteld, wordt aangenomen, dat hij deel uitmaakte van de kleine minderheid, die macht en rijkdom bezat. In de tijd van Jezus was Palestina een plaats waar de meerderheid van de mensen boeren of herders waren en net genoeg verdienden om van te leven. Slechts een heel klein percentage van de bevolking kon enorme rijkdommen vergaren door in havensteden te wonen en als succesvolle kooplieden te werken. Een nog kleinere sector was ook rijk door deel uit te maken van de heersende klasse, deel uit te maken van het Sanhedrin of verbonden te zijn met de Romeinse regering.

‘En toen Hij uitging op de weg, liep een tot Hem, en voor Hem op de knieën vallende, vroeg Hem: Goede Meester! Wat zal ik doen, opdat ik het eeuwige leven beërve?’ (Markus 10:17).

Merk op, dat hij kwam aanrennen om Jezus te zien. Hij negeerde alle fatsoen vanwege zijn status en knielde voor Jezus neer. Hij wilde laten zien, dat hij een gewillige leerling was.

‘En Jezus zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed, dan Eén, namelijk God. Gij weet de geboden: Gij zult geen overspel doen; gij zult niet doden; gij zult niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven; gij zult niemand te kort doen; eer uw vader en moeder’ (Markus 10:18-19).

“Jezus wilde de oprechtheid van de overste op de proef stellen, en wilde van hem weten, in welk opzicht hij Hem goed vond. Beseftte hij, dat Degene tot Wie hij sprak, de Zoon van God was? Wat was het ware

gevoelen van zijn hart?” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 448.

‘Doch hij, antwoordende, zeide tot Hem: Meester! Al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid af’ (Markus 10:20).

“Deze hooggeplaatste had een hoge dunk van zijn eigen gerechtigheid. Hij veronderstelde werkelijk niet, dat hij in enig opzicht in gebreke was gebleven, maar toch was hij niet volkomen tevreden. Hij gevoelde de behoefte aan iets, dat hij niet bezat. Kon Jezus hem niet zegenen, zoals Hij de kleine kinderen had gezegend, en zo de behoefte van zijn ziel vervullen?” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 448.

‘En Jezus, hem aanziende, beminde hem, en zeide tot hem: Een ding ontbreekt u; ga heen, verkoop alles, wat gij hebt, en geef het de armen, en gij zult een schat hebben in de hemel; en kom herwaarts, neem het kruis op, en volg Mij’ (Markus 10:21).

“Jezus zag in deze overste juist de hulp, die Hij nodig had, indien de jongeman met Hem wilde samenwerken in het werk des behouds. Indien hij zich onder de leiding van Christus wilde stellen, zou hij een macht ten goede zijn. In opmerkelijke mate zou de overste Christus hebben kunnen vertegenwoordigen; immers hij bezat geschikte eigenschappen, die, indien hij met de Heiland verbonden werd, hem in staat zouden stellen een kracht Gods onder de mensen te worden. Christus, Die zijn karakter doorgrondde, had hem lief. Liefde voor Christus ontwaakte in het hart van de overste; want liefde verwekt liefde. Jezus wilde hem gaarne zien als Zijn medewerker... Indien de overste zich toen aan Christus zou hebben gegeven, zou hij in de atmosfeer van Zijn tegenwoordigheid zijn gegroeid. Indien hij deze keus had gedaan, hoe anders zou dan zijn toekomst zijn geweest!” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 449.

‘Maar hij, treurig geworden zijnde over dat woord, ging bedroefd weg; want hij had vele goederen’ (Markus 10:22).

“Christus stelde deze man op de proef. Hij deed een beroep op hem om te kiezen tussen de hemelse schat en wereldse grootheid. De hemelse schat was hem verzekerd, wanneer hij Christus wilde volgen. Maar zijn eigen ik moest zich overgeven; zijn wil moest onder de heerschappij van Christus worden geplaatst. De ware heiligheid van God werd aan de jonge overste aangeboden. Hij had het voorrecht een zoon van God te worden, en een mede-erfgenaam met Christus van de hemelse schat. Maar hij moest het kruis opnemen, en de Heiland volgen op het pad der zelfverloochening.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 449-450.

“De rijke jonge overste vertegenwoordigt velen

in onze wereld nu. God heeft Zijn goederen aan hen toevertrouwd, zodat zij Zijn koninkrijk kunnen vooruit brengen door de standaard der waarheid te planten op plaatsen, waar de boodschap nog nooit gehoord is. Maar zij dragen Gods doel niet uit. De woorden: ‘Verloochen uzelf, en neem uw kruis op en volg Mij’, kruisen direct hun gekoesterde plannen en zij weigeren te gehoorzamen.” –*Letters and Manuscripts, vol. 14, Ms 150, 1899.*

“Hoe velen zijn tot Christus gekomen, klaar om hun belangen bij de Zijne te leggen, en, net als de rijke jonge overste, vurig verlangend om het eeuwige leven te beërven. Maar wanneer de prijs aan hen wordt gepresenteerd, wanneer hun wordt verteld, dat ze alles moeten opgeven, huizen en landerijen, vrouw en kinderen, en hun leven niet dierbaar achten, gaan ze bedroefd weg. Ze willen de rijke schatten van de hemel en het leven dat overeenkomt met het leven van God, maar ze zijn niet bereid hun aardse schatten op te geven. Ze zijn niet bereid alles op te geven om de kroon des levens te verkrijgen.” –*Letters and Manuscripts, vol. 12, Ms 87, 1897.*

“Alleen zij, die medearbeiders met Christus willen worden, alleen zij die willen zeggen: Here, alles wat ik heb en alles wat ik ben, behoort U toe, zullen als zonen en dochters van God worden erkend. Allen moeten overwegen, wat het betekent, de hemel te verlangen, en zich nochtans af te wenden vanwege de voorwaarden, die worden gesteld. Bedenk, wat het betekent “Nee” te zeggen tegen Christus. De overste zei: Nee, ik kan U niet alles geven. Zeggen wij hetzelfde? De Heiland doet het aanbod het werk, dat God ons te doen heeft gegeven, met ons te delen. Hij doet het aanbod de middelen, die God ons heeft gegeven, te gebruiken om Zijn werk vooruit te brengen in de wereld. Alleen op deze wijze kan Hij ons redden.” –*De Wens der Eeuwen, blz. 451.*

JUDAS

Het verhaal van Judas is een zeer interessante gelijkenis, waarvan we kunnen leren. Het evangelie van Mattheüs deelt een interessant kort verhaal. In hoofdstuk 8, na het uitspreken van de Bergrede, Jezus’ succes van het genezen van velen en de menigten, die Hem volgen, vraagt een schriftgeleerde om Jezus te volgen overal, waar Hij gaat. Jezus gaf een nogal koel antwoord: ‘En Jezus zeide tot hem: De vossen hebben holen, en de vogels des hemels nesten; maar de Zoon des mensen heeft niets, waar Hij het hoofd zal neerleggen’ (Mattheüs 8:20). Toen vroeg een andere discipel tijd om te gaan en eerst zijn vader te begraven. ‘Doch Jezus zeide tot hem: Volg Mij, en laat de doden hun doden begraven’ (Mattheüs 8:22).

Er wordt geen verdere informatie gegeven over deze twee mensen, maar kort daarna geeft Mattheüs de volledige lijst van de discipelen in hoofdstuk 10.

‘En Zijn twaalf discipelen tot Zich geroepen hebbende, heeft Hij hun macht gegeven over de onreine geesten, om deze uit te werpen, en om alle ziekte en alle kwaal te genezen. De namen nu van de twaalf apostelen zijn deze: de eerste, Simon, genaamd Petrus, en Andréas, zijn broeder; Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes zijn broeder; Filippus en Bartholoméüs; Thomas en Mattheüs, de tollenaar; Jakobus, de zoon van Alféus, en Lebbeüs, toegenaamd Thaddéüs; Simon Kananites, en Judas Iskariot, die Hem ook verraden heeft’ (Mattheüs 10:1-4).

“Judas had zich bij de discipelen aangesloten, toen grote scharen Christus volgden. Het onderricht van de Heiland bewoog hun harten telkens, wanneer zij gespannen luisterden naar Zijn woorden, die Hij sprak in de synagoge, aan de oever

van de zee en op de berg. Judas zag hoe lammen, zieken en blinden in groten getale uit de steden en dorpen naar Jezus kwamen. Hij zag hoe stervenden aan Zijn voeten werden gelegd. Hij was getuige van de machtige werken van de Heiland, wanneer Hij de zieken genas, duivelen uitwierp en doden opwekte. Hij voelde in zijn eigen wezen de bewijzen van de macht van Christus. Hij erkende, dat de leer van Christus machtiger was dan alles, wat hij ooit had gehoord. Hij had de Grote Leraar lief, en verlangde met Hem te zijn. Hij voelde een verlangen, dat zijn karakter en leven zouden worden veranderd, en hij hoopte, dat hij dit zou ervaren door zich met Jezus te verbinden.” –*De Wens der Eeuwen, blz. 624-625.*

De verslagen in Mattheüs 8:18-22 en 10:1-4 lijken verband te houden. Het zou zeker verklaren, waarom Judas de leiding kreeg over de geldbuidel van de groep. Jezus verwelkomde hem in zijn discipelengroep met een bericht van alles, wat er geofferd moest worden om Hem te volgen.

Hoe dan ook, Judas had een groot voorrecht: hij leefde met Jezus tijdens zijn driejarige bediening. Hij hoorde en zag alles, wat Jezus zei en deed. Hij kreeg ook de macht om wonderen te verrichten.

Ondanks al deze grote voorrechten gaf hij zijn hart echter nog steeds niet over aan Christus.

“De Heiland wees Judas niet af. Hij gaf hem een plaats onder de twaalven. Hij vertrouwde hem het werk van een evangelist toe. Hij schonk hem de kracht om zieken te genezen en duivelen uit te werpen. Maar Judas kwam niet zover, dat hij zichzelf volkomen aan Christus overgaf. Hij gaf zijn wereldse eerezucht en zijn liefde voor geld niet op. Terwijl hij de positie van een dienaar van Christus aanvaardde, liet hij zich niet door God vormen. Hij meende, dat hij zijn eigen oordeel en inzichten zou kunnen behouden, en hij kweekte een gezindheid van kritiek leveren en beschuldigen.” –*De Wens der Eeuwen, blz. 625.*

“Judas was blind voor zijn eigen zwakke karakter, en Christus stelde hem op een plaats, waar hij de gelegenheid zou hebben om dit in te zien en zich te verbeteren. Als penningmeester der discipelen was hij aangewezen om in de behoeften van het kleine gezelschap te voorzien en de noden van de armen te verlichten... Door het dienen van anderen had Judas een onbaatzuchtige geest kunnen ontwikkelen. Maar terwijl hij dagelijks luisterde naar de lessen van Christus en getuige was van Zijn onbaatzuchtig leven, bleef Judas zijn hebzuchtige aard koesteren... Dikwijls wanneer hij een kleine dienst voor Christus verrichtte of tijd wijdde aan godsdienstige zaken, betaalde hij zichzelf uit deze povere bron. In zijn eigen ogen dienden deze voorwendsels

om zijn handelingen te verontschuldigen, maar in Gods ogen was hij een dief.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 625-626.

Judas was te bezorgd om te doen wat hij wilde, dat hij niet keek naar wat God van hem verlangde. En u, beste lezer? Bent u te bezorgd om uw zin te doen, dat u Gods oproep voor u niet hoort?

PILATUS

Nadat Jezus door het Sanhedrin was veroordeeld, werd Hij naar Pilatus gebracht om ter dood veroordeeld te worden. Pilatus was gewend om met allerlei soorten mensen om te gaan, en toch was hij verrast, toen hij Jezus zag.

“Pilatus keek naar de mannen, die Jezus bewaakten, en toen bleef zijn blik onderzoekend op Jezus rusten. Hij moest tegen allerlei misdadigers optreden; maar nooit tevoren was er een man voor hem geleid, die zozeer de kentekenen droeg van goedheid en adel. Op Zijn gelaat zag hij geen spoor van schuld, geen uitdrukking van angst, geen uitdaging of verzet. Hij zag een man met een kalme, waardige houding, wiens gelaat niet de kenmerken droeg van een misdadiger, maar het stempel des hemels.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 631.

Pilatus was een man, die voortdurend met politiek te maken had. Hij moest altijd bedenken, wat voor hemzelf voordeliger zou zijn. Maar als het erop aankwam om met Jezus om te gaan, dit was geen politiek, dit was zijn hart, dat tot hem sprak. Toen Pilatus Jezus ondervroeg, luisterde hij met heel zijn hart, en we kunnen de spanning bijna voelen stijgen, terwijl hij inwendig aan het overleggen was, of hij zich al dan niet zou onderwerpen aan de roeping, waarvan hij weet, dat die van omhoog komt.

‘Pilatus dan ging weer in het rechthuis, en riep Jezus, en zeide tot Hem: Zijt Gij de Koning der Joden? Jezus antwoordde hem: Zegt gij dit van uzelf, of hebben anderen het u van Mij gezegd? Pilatus antwoordde: Ben ik een Jood? Uw volk en de overpriesters hebben U aan mij overgeleverd; wat hebt Gij gedaan? Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Indien Mijn Koninkrijk van deze wereld ware, zo zouden Mijn Dienaars gestreden hebben; opdat Ik de Joden niet ware overgeleverd; maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier. Pilatus dan zeide tot Hem: Zijt Gij dan een Koning? Jezus antwoordde: Gij zegt, dat Ik een Koning ben. Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik aan de waarheid getuigenis geven zou. Een ieder, die uit de waarheid is, hoort Mijn stem. Pilatus zeide tot hem: Wat is waarheid? En toen hij dat gezegd had, ging hij weer uit tot de Joden, en zeide tot hen: Ik vind geen schuld in Hem’ (Johannes 18:33-38).

Precies op dat cruciale moment, die paar seconden tussen het stellen van die vitale vraag en de stilte, bepaalde Pilatus zijn lot. Hij besloot het antwoord niet af te wachten en niet toe te geven aan de stille oproep. Zelfs toen zijn vrouw hem waarschuwde, dat hij Jezus niet moest veroordelen, luisterde Pilatus niet naar de waarschuwing van de hemel en luisterde in plaats daarvan naar de menigte.

“Pilatus verlangde Jezus te bevrijden. Hij zag echter, dat hij dat niet kon doen en toch zijn eigen positie en eer behouden. Liever dan zijn wereldse macht te verliezen, verkoos hij een onschuldig leven op te offeren. Hoe velen offeren op dezelfde wijze hun beginselen op om aan verlies of lijden te ontkomen! Geweten en plicht wijzen de ene weg aan, en eigenbelang een andere weg. De stroom beweegt zich sterk in de verkeerde richting, en hij, die schippt met het kwaad, wordt meegevoerd in de diepe duisternis van schuld.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 646.

MATTHÉÛS

Laten we nu eens kijken naar een paar voorbeelden in de tegenovergestelde richting.

“Van de Romeinse ambtenaren in Palestina waren de tollenaars het meest gehaat. Het feit, dat de belastingen werden opgelegd door een vreemde macht, was een voortdurende ergernis voor de Joden, daar dit hen eraan herinnerde, dat ze hun onafhankelijkheid hadden verloren. En de belastingvaarders waren niet alleen de instrumenten van de Romeinse onderdrukkers; zij persten af in hun eigen voordeel, en verrijkten zich ten koste van het volk. Een Jood, die dit ambt aannam uit de handen van de Romeinen, werd beschouwd als iemand, die de eer van zijn volk verraadde. Hij werd veracht als een afvallige en werd gerangschikt onder het uitschot van de maatschappij.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 225.

Levi (of Matthéüs zoals hij nu bekend is) was een tollenaar en hoewel er niet veel meer bekend is over zijn achtergrond, kunnen we ons gemakkelijk voorstellen, dat hij ook welgesteld was. Hij had de middelen om een gemakkelijk leven te leiden, hoewel veracht door zijn eigen mensen. Maar toen de oproep kwam, liet hij alles achter om Jezus te volgen.

‘En na dezen ging Hij uit, en zag een tollenaar, met name Levi, zitten in het tolhuis, en zeide tot hem: Volg Mij. En hij, alles verlatende, stond op en volgde Hem’ (Lukas 5:27-28).

“Matthéüs ‘liet alles achter, stond op en volgde Hem’. Er was geen aarzeling, geen vragen, geen gedachte aan de winstgevende zaken, die verwisseld zouden worden voor armoede en ontbering. Het was hem genoeg, dat hij met Jezus zou zijn, dat hij mocht luisteren naar Zijn woorden en met Hem zou mogen samenwerken.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 225.

“Matthéüs in zijn rijkdom en Andreas en Petrus in hun armoede moesten dezelfde proef doorstaan; door elk werd dezelfde wijding gedaan. Op het ogenblik, waarop ze succes hadden, toen hun netten gevuld waren met vis, en de drang van het oude leven het sterkst was, vroeg Jezus van Zijn discipelen bij het meer alles te verlaten voor het evangeliewerk. Zo wordt iedere ziel beproefd, om te zien of het verlangen naar tijdelijk goed het grootst is, of het verlangen naar de gemeenschap met Christus.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 226.

NICODÉMUS

“Nicodémus bezette een hoge vertrouwenspositie bij het Joodse volk. Hij was zeer ontwikkeld en bezat buitengewone gaven, en hij was een geëerd lid van de nationale raad. Evenals anderen was hij onder de indruk gekomen van de leer van Jezus. Hoewel hij rijk, geleerd en geëerd was, werd hij op wonderlijke wijze aangetrokken door de bescheiden Nazarener. De lessen, die van de lippen van de Heiland kwamen, hadden diepe indruk op hem gemaakt, en hij verlangde meer te horen over die heerlijke waarheden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 132.

Vanwege zijn positie moest Nicodémus Jezus in het donker van de nacht ontmoeten. Die ene ontmoeting veranderde echter zijn leven. Hoewel hij zich tijdens zijn bediening afgezonderd van Jezus hield, hield hij zijn hart open voor de werking van de Geest. Hij was een Farizeeër, goed onderlegd in de Schriften. In tegenstelling tot zijn mede Farizeeërs, liet hij zich door het Woord van God overtuigen, dat Jezus de Messias was, die in de Schriften werd geprofeteerd.

Tijdens die eerste ontmoeting sprak Jezus over het werk van de Heilige Geest in het hart en vergeleek het met de wind.

“Ofschoon de wind zelf onzichtbaar is, kan men de uitwerking daarvan zien en voelen. Zo zal het werk van de Geest aan de ziel zich openbaren in iedere handeling van de mens, die Zijn behoudende kracht gevoeld heeft. Wanneer de Geest van God bezit neemt van het hart, wordt het leven daardoor veranderd. Zondige gedachten worden verdreven, boze werken worden verzaakt; liefde, nederigheid en vrede nemen de plaats in van boosheid, naijver en tweedracht. Vreugde neemt de plaats in van droefheid, en het gelaat weerkaatst het licht van de hemel. Niemand ziet de hand, die de last opheft, of bemerkt het licht, dat neerdaalt uit de hemelse hoven. De zegen komt, wanneer de ziel zich door het geloof aan God overgeeft. Dan schept die kracht, die door geen menselijk oog gezien kan worden, een nieuw wezen naar het beeld Gods.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 135-136.

Dit is het werk, dat in het hart van Nicodémus werd gedaan. Hij gaf zich echter niet onmiddellijk over, God gebruikte hem, waar hij was, zodat hij, wanneer de tijd rijp was, zijn leven volledig aan de Heer kon overgeven.

“Na de hemelvaart van de Here, toen de discipelen door de vervolging verstrooid waren, kwam Nicodémus vrijmoedig naar voren. Hij wendde zijn rijkdommen aan tot onderhoud van de jonge gemeente, waarvan de Joden gedacht hadden, dat ze wel tenietgedaan zou worden na de dood van Christus. In die tijd van gevaar stond hij, die zo voorzichtig en twijfelachtig was geweest, vast als een rots, bemoedigde het geloof der discipelen en zorgde voor de middelen om het evangeliewerk voort te zetten. Hij werd gehoord en vervolgd door mensen, die hem vroeger eerbied bewezen hadden. Hij werd arm aan aardse goederen, maar hij wankelde niet in het geloof, dat zijn oorsprong vond in dat nachtelijk onderhoud met Jezus. –*De Wens der Eeuwen*, blz. 139-140.

HEDENDAAGSE VOORBEELDEN

Door de geschiedenis heen zijn er meerdere voorbeelden van mensen, die de aan hen gegeven roeping aanvaardden. Een verhaal, dat relevant is voor ons leven van vandaag, is dat van Eric Liddell. Hij was de zoon van Schotse zendelingen in China. Als jonge jongen stuurden zijn ouders hem en zijn broer terug naar Schotland om naar kostschool te gaan. Op school maakten zijn gaven van snelheid, kracht en een scherpe geest hem al snel tot favoriet. Hij behaalde vele onderscheidingen in rugby en als sprinter. Tijdens zijn tijd aan de Universiteit van Edinburgh stond Eric bekend als de snelste hardloper van heel Schotland. In 1924 ging hij als Olympisch atleet naar Parijs om het Verenigd Koninkrijk te vertegenwoordigen op de Olympische Spelen. Hij was een sport ster in opkomst.

Eric was echter een christen. Hij had zijn hart aan de Heer gegeven en was vastbesloten God te eren in alles wat hij deed. Tijdens de Olympische Spelen van 1924 had hij besloten niet mee te doen aan de 100 meter (zijn specialiteit), omdat die op zondag werd gehouden. Volgens wat hem als kind was geleerd, geloofde Eric, dat de zondag de dag des Heren was, en hoewel zijn coaches en teamgenoten hem allemaal bekritiseerden, omdat hij niet liep, bleef hij standvastig bij zijn besluit om God te eren in overeenstemming met, wat zijn geweten dacht om trouw te zijn. Hij had de afgelopen maanden getraind voor de 400 meter wedstrijd, wetende dat er doordeweeks een zou worden gehouden. Hij was geen favoriet voor deze wedloop en tijdens de wedstrijd kreeg hij geen zicht, omdat hij de buitenbaan had. Eric moest de hele wedstrijd als een sprint lopen, hij won en vestigde een record op de 400 meter, dat pas 12 jaar later werd verbroken! We kunnen

echt zien, dat God degenen eert, die hem proberen te eren.

Maar dit is niet het enige in zijn verhaal. Nadat hij zijn opleiding had afgerond, vertrok Eric als zendeling terug naar China. Hoewel hij beroemd was als atleet en steeds meer bekendheid verwierf, besloot hij alles achter zich te laten en zijn roeping na te jagen: werken voor de redding van het Chinese volk. Maar er is meer.

... De Tweede Wereldoorlog was begonnen en Japan viel China binnen. Uit angst voor gevaar voor zijn gezin stuurde Eric zijn vrouw en dochters weg naar Canada en koos ervoor om in China te blijven om mensen in nood te bemoedigen in deze gevaarlijke tijden. In 1943, toen de Japanners de stad bereikten waar hij werkte, werd Eric in Weihsien Interneringskamp geplaatst. Eric was daar een getrouw voorbeeld van trouw en christen voor allen in nood, ook al leed hij zelf aan een hersentumor. Toen hij zes maanden voor de bevrijding in 1945 stierf, werd hij enorm gemist door alle andere gevangenen, omdat hij altijd wist, hoe hij troost kon brengen door Gods woord. –https://en.wikipedia.org/wiki/Eric_Liddle

CONCLUSIE

Lezer, als u deze verhalen bekijkt, zou u bij uzelf kunnen denken: “Ik ben niet rijk, ik heb geen speciale talenten, zoals deze mensen hier noemden.” Denk aan de woorden van lied 88 uit de bundel van Gezangen Zions: “Teder en vriend’lijk roept Jezus de Zijnen”.

Teder en vriend’lijk roept Jezus de Zijnen.

Ernstig weerklinkt Zijne stem:

Zondaars bekeert u en wordt toch de Mijne

Ga vol geloof nu tot Hem.

Refrein:

Kom thuis, kom thuis. Zondaars kom thuis bij uw Heer.

Teder en vriend’lijk roept Jezus de Zijnen.

Roepend, o zondaars, kom thuis.

God roept u om Hem uw hart te geven. Wat zal uw antwoord zijn? Volgt u het voorbeeld van de rijke jonge overste, Judas en Pilatus? Of volgt u het voorbeeld van Mattheüs, Nicodémus en Eric Liddell?

Wat uw roeping ook is, wat uw hoop ook is, luister! ‘Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij’ (Mattheüs 16:24). Deze woorden gehoorzaamend, in volledige afhankelijkheid van de Heiland, ga erop uit om de wereld een voorbeeld te geven van wat het betekent een christen te zijn. Verbonden met Christus. Dit is de enige band van het evangelie. Leer dagelijks, hoe u de instructie, die Christus heeft gegeven, op meer aanvaardbare wijze kunt uitvoeren. Leef zoals het de onderdanen van Zijn koninkrijk betaamt. Het uitvoeren van de woorden ‘Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel’, dit is ons levenswerk.” –*Letters and Manuscripts*, vol. 17, Ms124, 1902.

DE KRACHT VAN HET KRUIS

door Peter D. Lausevic

Wist u dat God, voordat u werd geboren, een speciaal plan voor u had in uw leven? U bent niet zo maar geboren om blindelings uw weg in de wereld te vinden en te proberen iets te bereiken gedurende uw hele leven. We hebben enig idee van hoe dit werkt, zoals God aan Jeremia zijn doel in het leven uitlegde:

'Eer Ik u in moeders buik formeerde, heb Ik u gekend, en eer gij uit de baarmoeder voortkwaamt, heb Ik u geheiligd; Ik heb u de volken tot een profeet gesteld' (Jeremia 1:5). Dat doel werd de drijvende kracht in het leven van de jonge profeet.

Op een bepaald moment later, toen hij met ernstige vervolging werd geconfronteerd, beschreef Jeremia de blijvende, dwingende kracht van die roeping: 'Daarom zeide ik: Ik zal Hem niet gedenken, en niet meer in Zijn Naam spreken; maar het werd in mijn hart **als een brandend vuur, besloten in mijn beenderen**; en ik vermoede mij om te verdragen, maar kon niet' (Jeremia 20:9).

Voordat Jeremia enige zichtbare vorm had om gezien te worden als iets waarneembaars vanuit een menselijk perspectief, kende God hem en zette hem opzij, verordeneerde hem, om een profeet van de waarheid te zijn. Dit laat zien hoeveel God om ons geeft en Zijn doelen voor een ieder van ons uitwerkt.

En God heeft niet alleen een plan voor ons leven, een doel voor ons bestaan, maar God werkt dingen uit in ons leven om ons te redden. 'Want wie Hij van tevoren gekend heeft, die heeft Hij ook tevoren verordeneerd, **het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te worden**, opdat Hij de Eerstgeborene

zij onder vele broeders'. Omdat God dat plan heeft om ons te redden, laat Hij dingen gebeuren, die tegen ons lijken te zijn om het allemaal voor ons bestwil uit te werken, als we Hem met onze liefde antwoorden en bereid zijn mee te werken aan Zijn doeleinden. 'En wij weten, dat hun, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk hun, die naar Zijn voornemen geroepen zijn' (Romeinen 8:29, 28).

SIMSON

Vóór de geboorte van hun wonderkind kregen de ouders van Simson specifieke instructies over het ontwikkelen van de lichamelijke en geestelijke gezondheid van hun beloofde kind om het doel te vervullen, dat God voor hem had, voordat hij werd geboren.

'Zo wacht u toch nu, en drink geen wijn, noch sterke drank, en eet niets onreins. Want zie, gij zult zwanger worden, en een zoon baren, op wiens hoofd geen scheermes zal komen; want die jongen zal een Nazireër Gods zijn, van moeders buik af; en hij zal beginnen Israël te verlossen uit de hand der Filistijnen' (Richteren 13:4-5).

God had een plan voor het leven van Simson, dat zou hebben geresulteerd in een voldoening, die alleen te danken is aan gehoorzaamheid. In plaats daarvan echter gebruikte Simson de talenten, die God hem had gegeven, voor zijn eigen zelfzuchtige, misleidende doeleinden en hij leed als gevolg daarvan bittere gevolgen. Hij ging om met de vijanden van

God en negeerde uitdrukkelijk de eisen, die God aan Zijn volk stelde. In plaats van zich consequent te gedragen als een leider van Israël (een afgescheiden, afzonderlijk, uniek theocratische natie), verenigde Simson zich met ongelovigen. 'En Simson ging af naar Thimnath, en gezien hebbende een vrouw te Thimnath, van de dochters der Filistijnen' (Richteren 14:1).

Helaas begon deze jongeman met een goddelijke roeping in zijn leven aards geluk na te jagen in plaats van de wil van God te volgen. Wat zou er zijn gebeurd, als hij net zo trouw was geweest als zijn ouders in het gehoorzamen aan het plan dat God voor hem had?

"Als Simson even trouw aan Gods geboden was geweest, als zijn ouders dat waren, zou zijn toekomst edeler en gelukkiger zijn geweest. Maar de omgang met afgodendienaars bedierf hem. Daar het stadje Sora niet ver van het land der Filistijnen lag, ging Simson vriendschappelijk met hen om. Zo ontstonden in zijn jeugd vriendschapsbanden, waarvan de invloed zijn hele leven verduisterden." –*Patriarchen en Profeten*, blz. 511.

Door Gods plan te volgen zou hij een gelukkig leven hebben gehad. Wij als mensen zoeken te vaak geluk op de verkeerde manieren en op de verkeerde plaatsen. Maar geluk wordt gevonden in het zijn en doen van de wil van onze Schepper, die het beste weet, hoe Zijn schepping werkt en wat voor soort leven echt geluk zal brengen aan Zijn schepselen.

Toen Simson een ongelovige trouwde, "vroeg hij zich niet af, of hij God beter verheerlijken kon door zijn verbintenis met het voorwerp van zijn liefde, of dat hij zich daar plaatste, waar hij niet kon beantwoorden aan het doel, dat door zijn leven bereikt kon worden. Aan allen, die in de eerste plaats trachten God te eren, heeft Hij wijsheid beloofd: maar er is geen belofte voor hen, die er op uit zijn zichzelf te behagen." –*Patriarchen en Profeten*, blz. 511.

Ondanks al deze verwaarloosde onverantwoordelijkheid ten opzichte van plicht in de vervulling van zijn doel had Simson nog enige mate van succes in het verdedigen van het Hebreeuwse volk tegen de Filistijnen. Echter zijn voortdurend negeren van de door God gegeven waarschuwingen vermengde Zijn volk zich met de heidenen met de natuurlijke gevolgen. Satan verleidt ons eerst om de wet van God te negeren en dan, als we zijn verleidingen volgen, laat hij ons over aan de gevolgen van onze eigen daden.

Velen van ons zijn bekend met de tragische gevolgen, die Simson leed als gevolg van herhaalde dwaasheid:

'Toen nu Delila zag, dat hij haar zijn ganse hart verklaard had, zo zond zij heen, en riep de vorsten der Filistijnen, zeggende: Komt ditmaal op, want hij heeft mij zijn ganse hart verklaard. En de vorsten der Filistijnen kwamen tot haar op, en brachten dat geld in hun hand. Toen deed zij hem slapen op haar knieën, en riep een man, en liet hem de zeven haarlokken van zijn hoofd afscheren, en zij begon hem te plagen; en zijn kracht week van hem. En zij zeide: De Filistijnen over u, Simson! En hij ontwaakte uit zijn slaap, en zeide: Ik zal ditmaal uitgaan, als op andere malen, en mij uitschudden; want hij wist niet, dat de Heere van hem geweken was. Toen grepen hem de Filistijnen, en **groeven zijn ogen uit**; en zij voerden hem af naar Gaza, en bonden hem met twee koperen ketenen, en hij was malende in het gevangenhuis' (Richteren 16:18-21).

"Wat een verandering voor hem, die richter en voorvechter van Israël was geweest, nu zwak, blind, gevangen, verlaagd tot de geringste dienst! Geleidelijk had hij de voorwaarden, verbonden aan zijn heilige roeping, overtreden. God had lang geduld met hem gehad, maar toen

hij zich zodanig aan de zonde overgaf, dat hij zijn geheim verried, verliet God hem." –*Patriarchen en Profeten*, blz. 516.

Satan bespot echt degenen, die zijn wegen volgen. Dat is niets nieuws, want dat doet hij al vanaf het allereerste begin. 'En ik hoorde een grote stem, zeggende in de hemel: Nu is de zaligheid, en de kracht, en het koninkrijk geworden van onze God; en de nacht van Zijn Christus; want **de aanklager onzer broederen**, die hen aanklaagde voor onze God dag en nacht is neergeworpen' (Openbaring 12:10).

HET KRUIS VAN CHRISTUS EN BEROUW

Nadat hij gevangen was genomen en door de heidenen tot een sport was gemaakt in hun dienst aan hun valse goden, gebeurde er iets met deze moreel zwakke, geestelijk arme leider die tot een hoog doel was geroepen, maar het plan van God voor zijn leven had verwaarloosd en verlaten. 'Toen riep Simson tot de Heere, en zeide: Heere, Heere! **Gedenk toch aan mij**, en sterk mij toch alleen ditmaal, o God! Dat ik mij met een wraak voor mijn twee ogen aan de Filistijnen wreke' (Richteren 16:28). Dit zijn dezelfde woorden van de dief aan het kruis, die tegen Jezus zei: 'Heere, **gedenk mij**, als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn' (Lukas 23:42). Met andere woorden, deze uitspraak komt uit een hart, dat berouw heeft, een hart dat eindelijk de wijsheid erkent in de wegen en werken van God. "In lijden en vernedering een mikpunt van spot voor de Filistijnen leerde Simson zijn zwakheid beter kennen dan ooit tevoren: en zijn beproevingen brachten hem tot inkeer. Naarmate zijn haar groeide, keerde zijn kracht geleidelijk terug: maar zijn vijanden, die hem als een geboeide en hulpeloze gevangene beschouwden, koesterden geen achterdocht." –*Patriarchen en Profeten*, blz. 216.

We weten, dat Simsons berouw oprecht was, want hij wordt genoemd in het huis van geloof, dat in Hebreeën hoofdstuk 11 wordt opgesomd. Waarom is het, met zo'n mislukking, nog steeds mogelijk om gered te worden? Het is de kracht van het kruis van Golgotha. 'Want het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, **is het een kracht Gods**' (1 Korinthe 1:18). Waarom zit er kracht in het kruis? 'Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en **het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde**' (1Johannes 1:7).

Door te lijden kreeg Simson de kans om Jezus en Zijn kruis te zien. Het is het zien van dit kruis, dat verlossing brengt, wat we ook verwaarloosd hebben in de vervulling van ons doel en hoe ver we ook gevallen zijn. "Wie verlossing verlangt, moet zijn gedachten op het kruis van Golgotha vestigen. Daar kan de zondaar zien, wat de zonde heeft gedaan. Daar kan hij het oneindige offer zien, dat is gebracht om hem te verlossen van de straf van de verbroken wet van God.

Terwijl de overtreder zijn verloren toestand beseft, ziet hij in Christus zijn enige hoop op verlossing. Van het kruis leert hij kostbare lessen over het leven, de zelfverloochening, de zelfopoffering, de goedheid, de barmhartigheid en de liefde van de Zoon van God, die zichzelf voor ons gaf. Golgotha laat de mateloze eigenschappen zien van het goddelijke karakter.

Als hij naar het kruis kijkt, zal hij haat voelen, want hij zal begrijpen, dat het de zonde was, die de Majesteit van de Hemel heeft afgewezen, verweten, verloochend, geeseld en gekruisigd. Hij zal de Vader liefhebben, die de hele hemel aan mensen gaf in de gave van Zijn eniggeboren Zoon. Zijn hart zal vervuld zijn van een gretig verlangen naar de kennis van God en naar een begrip van het verlossingsplan. Hij, die een levendig beeld heeft van het kruis, zal de zonde haten en de gerechtigheid liefhebben. Zijn twijfels zullen verdwijnen in het heldere licht, dat weerkaatst wordt door het kruis van Golgotha.” – *The Signs of the Times*, 6 juli 1888.

Daarom “alles wat we bezitten, onze geestelijke en lichamelijke vermogens, alle zegeningen van het huidige en toekomstige leven, is ons gegeven met het kruis van Golgotha.” – *The Review and Herald*, 14 december 1886.

Zelfs als we ons doel niet vervullen, zal Jezus, vanwege Zijn grote liefde voor de mensheid, Zijn plan niet verwaarlozen. ‘Die zonde doet, is uit de duivel; want de duivel zondigt van den beginne. **Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou**’ (1 Johannes 3:8). Ja, de duivel heeft Simson in de val gelokt en zijn leven geruïneerd, maar Jezus, onze Verlosser, is groter dan onze mislukkingen, groter dan onze teleurstellingen, groter dan alle verliezen, die we hebben opgelopen. Hij ‘Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; **niet naar onze werken**, maar naar **Zijn eigen voornemen en genade**, die ons gegeven is in Christus Jezus, vóór de tijden der eeuwen. Doch nu geopenbaard is door de verschijning van onze Zaligmaker Jezus Christus, Die de dood heeft te niet gedaan, en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht **door het Evangelie**’ (2 Timótheüs 1:9-10).

Dit alles is voor ons beschikbaar door het evangelie van Jezus Christus. ‘Want ik schaam mij het Evangelie van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een ieder, die gelooft, eerst de Jood, en ook de Griek’ (Romeinen 1:16). En dat evangelie is gecentreerd in het kruis van Golgotha. ‘Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus; door Wie de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld’ (Galaten 6:14). Wat er ook voor nodig is, door welk proces we ook moeten gaan, Jezus, onze lieve en ware Vriend, brengt ons naar de voet van het kruis, waar verlossing is.

“Terwijl Christus aan het kruis hing, was Hij het evangelie... Moeten onze gemeenteleden hun ogen niet gericht houden op een gekruisigde en opgestane Heiland, in Wie hun hoop op eeuwig leven is gevestigd? Dit is onze boodschap, ons argument, onze leerstelling, onze waarschuwing; voor onboetvaardige, onze bemoediging voor treurende, de hoop voor elke gelovige.” – *Bijbelcommentaar*, blz. 533.

Totdat we persoonlijk tot het kruis komen, zullen we in deze wereld ronddolen zonder doel en zonder die oprechte blijdschap, die geen spijt met zich meebrengt. “In oprecht, reddend geloof is er vertrouwen in God, door het geloof in het grote verzoenende offer, dat de Zoon van God op Golgotha bracht. In Christus legt de gerechtvaardigde gelovige beslag op zijn enige hoop en verlosser.” – *Selected Messages*, bk. 3, blz. 192.

Jezus ging gewillig naar het kruis en kende de prijs,

voordat Hij naar deze wereld kwam. Zijn liefde voor de zondaar was zo groot, dat Hij in Zijn goddelijke wijsheid en liefde het hemelse universum opgaf om ook mensen als Simson te redden, die het verkeerde pad kozen ongeacht de leiding die hij kreeg. ‘Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was; Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode evengelijk te zijn. Maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis van een dienstknecht aangenomen hebbende, en is de mensen gelijk geworden. En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, de dood des kruises’ (Filippenzen 2:5-8).

GEVOLGEN

Simson had geen tijd om te herstellen, wat hij had gezaaid. ‘Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten; want **wat de mens zaait, dat zal hij ook maaïen**. Want die in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaïen; maar die in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven maaïen’ (Galaten 6:7-8). Maar dat betekent niet, dat alles verloren is! ‘Zo iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; **maar zelf zal hij behouden worden, doch also als door vuur**’ (1 Korinthe 3:15).

Door de kracht van het kruis zal de boetvaardige Simson uiteindelijk gered worden. Alle lof voor onze genadige God! Toch is er in al deze situaties nog steeds een zekere mate van eeuwig verlies. Hoe? Waarom?

“Elke zonde, elke onrechtvaardige daad, elke overtreding van de wet van God, heeft duizendmaal meer effect op de dader dan op de lijder. Elke keer dat één van de heerlijke vermogens waarmee God de mens verrijkt heeft, misbruikt of verkeerd gebruikt wordt, verliest dat vermogen voor altijd een deel van zijn kracht en zal het nooit meer zijn, zoals het was, voordat het misbruikt werd. Elk misbruik, dat in dit leven aan onze morele natuur wordt toegebracht, wordt niet alleen voor altijd gevoeld, maar ook voor de eeuwigheid. **Hoewel God de zondaar kan vergeven, toch zal de eeuwigheid het vrijwillige verlies, dat in dit leven wordt geleden, niet goedmaken.**” – *This Day with God*, blz. 350.

De psalmist waarschuwt ons: ‘Ik zal horen, wat God, de Heere, spreken zal, want Hij zal tot Zijn volk en Zijn gunstgenoten van vrede spreken, maar dat zij niet weer tot dwaasheid keren’ (Psalm 85:9).

Hoe eerder iemand zijn leven omgooit, hoe beter het uiteindelijk zal zijn. ‘De tijd uitkopende, daar de dagen boos zijn’ (Efeze 5:16). “Wij krijgen de raad om de tijd uit te kopen. Tijd, die verknoeid is, kan nooit achterhaald worden. Wij kunnen zelfs geen seconde terugroepen. De enige manier om onze tijd uit te kopen is, **wat overblijft zo goed mogelijk te besteden**, door medewerkers van God te worden in Zijn grote verlossingsplan.” – *Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 209.

We zien het voorbeeld van Saulus, de vervolger, die de grootste evangelist werd, die de wereld ooit heeft gekend, na Christus zelf natuurlijk. We kunnen zien, dat deze man van God ten slotte enige tijd had om de schade, die hij had aangericht, te herstellen. Dit is waarom hoe eerder we dit soort bekering ervaren, hoe beter.

Hoe komt het, dat Paulus zo’n macht had? “Maar voor Paulus was het kruis het enige voorwerp van het hoogste belang. Sinds hij zijn loopbaan als vervolger van de volgelingen van de gekruisigde Nazarener had beëindigd, had hij nooit opgehouden te roemen in het kruis. In die tijd was hem een openbaring van Gods oneindige liefde gegeven,

zoals deze zich openbaarde in de dood van Christus. Een wonderbare omwenteling had in zijn leven plaatsgevonden, die al zijn plannen en doelstellingen in overeenstemming met de hemel bracht. Vanaf dat ogenblik was hij een nieuw mens in Christus. Hij wist uit persoonlijke ervaring dat, wanneer een zondaar eenmaal de liefde des Vaders aanschouwt, zoals deze in het offer van Zijn Zoon tot uitdrukking komt, en zich openstelt voor de goddelijke invloed, een verandering des harten plaatsvindt en Christus voortaan alles en in allen is.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 181.

En wat was het uiteindelijke resultaat? Wat zou hij zoeken? ‘Want ik word nu tot een drankoffer geofferd, en de tijd van mijn ontbinding is aanstaande. Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in die dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben’ (2 Timótheüs 4:6-8).

NEEM UW KRUIS OP

De Heer roept u op nu uw kruis op te nemen. Er ligt verlossing in het kruis. Het lijkt op vernietiging en compleet verlies, maar het is het geheim van verlossing. ‘En Hij zeide tot allen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis dagelijks op, en volge Mij. Want zo wie zijn leven behouden wil, die zal het verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal, om Mijnentwil, die zal het behouden’ (Lukas 9:23-24).

“Het kruis, het kruis; til het op ... en als u het optilt, zult u verbaasd zijn, dat het u opheft, u ondersteunt. In tegenspoed, ontbering en verdriet zal het een kracht en een

staf voor u zijn. U zult merken, dat het omhangen is met barmhartigheid, medeleven, sympathie en onuitsprekelijke liefde. Het zal voor u een belofte van onsterfelijkheid zijn.” –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 47.

En waarom het kruis? Door het kruis aan te nemen ondergaan we een volledige verandering. ‘Zo dan, indien iemand in Christus is, **die is een nieuw schepsel**; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden’ (2 Korinthe 5:17). Wat gebeurt er op het moment, dat we ons volledig overgeven aan dat afschuwelijke kruis? “Wanneer de zondaar, door de macht van Christus getrokken, het opgerichte kruis nadert en **zich daarvoor neerwerpt, is er een nieuwe schepping**. Hij krijgt een nieuw hart. Hij wordt een nieuwe schepping in Christus Jezus.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 96.

Waarom hebben we dat nieuwe hart nodig? ‘En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vleses hart geven’ (Ezechiël 36:26). “Het Christendom staat een hervorming van het hart voor. Hetgeen Christus in ons werkt, zal worden uitgewerkt onder leiding van een bekeerd verstand. De methode om aan de buitenkant te beginnen en van daaruit naar binnen toe te werken, is altijd mislukt, en zal altijd mislukken. Gods plan met u is om daar te beginnen, waar alle moeilijkheden ontspringen, het hart, en van daaruit zullen de beginselen van gerechtigheid voortvloeien. En dan zal de hervorming zowel uiterlijk als van binnen plaats vinden.” –*Adviezen over Dieet en Voeding*, blz. 32-33.

Jezus Christus, van de stralen die door de eeuwen heen van het kruis van Golgotha naar beneden komen, roept u nu. Wilt u naar Zijn kruis komen en dan het uwe opnemen?

Ter Nagedachtenis

Broeder Willem Cornelis van Bommel is op donderdag 13 juli na een afnemende gezondheid overleden.

Hij was een altijd bezige man en hielp waar het nodig was.

Hij werd geboren op 1 juli 1933 in Den Haag. Hier groeide hij op in een gezin met 4 dochters, hij was de jongste.

Zijn nicht Annet vertelde, dat zij zo genoten hadden om samen met oom Wim op kampeervakantie te gaan met de auto.

Hij trouwde in 1966 met Anna Kik, zij kregen 4 kinderen, Anja, Els, Jaco en Gerard-Jan.

Korte tijd woonden zij in Den Haag, maar zij kochten woon- en werkruimte in Zonnemaire.

Door zijn moeder leerde hij de Sabbatwaarheid kennen. Hij wilde de Heer volgen en voor Hem werken, wat hij ook deed door met anderen van een gymzaal een kerkzaal te maken.

Anna overleed en hij bleef alleen, Ze waren intussen naar Brouwershaven verhuisd.

Tot het laatst heeft hij getuigd van Zijn Heer en Heiland. Twee dagen voor zijn overlijden vertelde hij aan de pastor van het tehuis, dat hij Zijn Heiland dagelijks dankte voor Zijn nabijheid en hulp en dat hij deel mocht hebben aan de opstanding. Mogen wij datzelfde vertrouwen ook hebben.

Op donderdag 20 juli hebben wij een afscheidsdienst gehouden onder leiding van br. M. Ponce. Deze sprak troostende en bemoedigende woorden uit o. a. Johannes 11:23, 25, 'En Jezus zeide tot haar: Uw broeder zal weer opstaan... Ik ben de Opstandig en het Leven, die in Mij gelooft, zal leven, al ware hij ook gestorven'.

Aan het graf sloten wij af met gebed, de laatste regels:

Want Uw is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, in eeuwigheid, amen.

De Duitse en Nederlandse broeders en zusters van de
Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging

Uitnodiging Conferentie Oberbernards

Van 6 tm 8 oktober is de jaarlijkse herfst conferentie van de Noord- en Zuid duitse vereniging.

U bent van harte uitgenodigd.

Aanmelden kan via anmeldung@sta-ref.de
of scan de qr-code hieronder.

Gods Woord in uw eigen taal

De Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging heeft publicaties in meer dan 40 talen, om deze makkelijker bereikbaar te maken hebben wij een website gemaakt waarop websites in vele talen uit europa zijn samengevat.

Op www.144000.eu vindt u websites, Youtube kanalen, en sociale media kanalen waaronder Facebook in diverse talen.

**Scan de QR-Code of
ga naar www.144000.eu**

